

25,4 pCt. af den hele Skatteindtægt, paa Gruppen Skatter af Arv og Omsætning 12,2 pCt., paa Gruppen Forbrugsskatter 56,9 pCt. og paa Gruppen Gebyrer m. m. 5,5 pCt. For Norges Vedkommende stille de samme Tal sig saaledes: Direkte Skatter — altsaa Ejendomsskatter og Indkomst- og Formueskatter — 11,2 pCt., Skatter af Arv og Omsætning 5,3 pCt., Forbrugsskatter 80,9 pCt., Gebyrer m. m. 2,6 pCt. For Sveriges Vedkommende falder der paa Gruppen Skatter af Ejendomme, Indkomster og Formue 18,9 pCt., paa Gruppen Skatter af Arv og Omsætning 9,3 pCt., paa Gruppen Forbrugsskatter 69,9 pCt. og paa Gruppen Gebyrer m. m. 1,9 pCt. I Tyskland (Riget og Enkeltstaterne) ere de tilsvarende Tal for de direkte Skatter 24,1 pCt., for Skatter af Arv og Omsætning 12,9 pCt., for Forbrugsskatter 52,7 pCt. og for Gebyrer 10,3 pCt. For Storbritannien ere Tallene henholdsvis 13,1 pCt., 27,9 pCt., 54,6 pCt. og 4,4 pCt. og for Frankrig: 14,7 pCt., 23,2 pCt., 48 pCt. og 14,1 pCt. Dette vedrører, som nævnt, kun Stats-skatterne.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Under Finanslovsforslagets Behandling have forskellige ærede Medlemmer i deres Taler fremført Beklagelse over de Bespareser, der ere opførte paa det kultusministerielle Budget efter Forslag af Finanslovkommissionen. Jeg kunde ganske kort udtrykke min Stilling til disse Bespareser ved at gøre den højt-ærede Formand for denne Kommission, det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) Ord til mine. Egentlig tiltale disse Bespareser mig ikke, og jeg vil dertil føje, at jeg i særlig Grad for mit Ministeriums Vedkommende maa henholde mig til Finansministerens Ønske om, at det private Initiativ maa træde til i Anledning af mange af disse Bespareser; thi det er ganske utvivlsomt, at hvis de Virksomheder, der berøres af disse Bespareser, alle skulde indstilles, vilde det betyde et føleligt Tab for hele vort Samfund. Medens jeg nævner disse Bespareser paa det kultusministerielle Budget, finder jeg Anledning til at oplyse, at der fra Ministeriets Side er bragt i Forslag en Del Bespareser ud over de af Finanslovkommissionen foreslaaede. Jeg skal nævne blandt disse som nogle af de betydeligste, at der paa Rigshospitalet er indført, baade hvad Forplejning og hvad Udgiften til Belysningen angaar, meget betydelige Bespareser paa tilsammen 67,000 Kr., og disse

Bespareser ere ikke formelle, men fuldt ud reelle. Endvidere er der paa den Del af Budgettet, der angaar Abnormanstalterne, indført en Besparelse paa godt et halvt Hundrede Tusinde Kroner for Statens Vedkommende i dette Aar. Desuden er der en Række mindre Bevillinger, som jeg dog ikke skal trætte det høje Ting med at nævne enkeltvis. Jeg skal blot fremdrage en enkelt Bevilling, som ogsaa er berørt af Finanslovkommissionens Forslag, nemlig vedrørende et Docentonorar til enkelte af Overlægerne ved Kommunehospitalet. Jeg er mig bevidst, at det overfor denne Besparelse, der er opført paa det kultusministerielle Budget, bliver nødvendigt, at jeg forbeholder mig min Stilling til Forhandling med Finansudvalget.

Foruden disse Spørgsmaal vedrørende Bespareserne er der rettet en Del mere almindelige Spørgsmaal til mig under Forhandlingerne. Der er rejst en Række Spørgsmaal vedrørende Skolevæsenet, som jeg nu ganske kort skal søge at besvare. Først har det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Kläusen) fremdraget en Skolesag i Esbjerg. Sagen angaar en Timelærer, Gulddal, der er ansat ved Esbjerg Skolevæsen. Denne Lærer staar udenfor Folkekirken og har søgt om at blive fast ansat ved Skolevæsenet derovre. Herpaa har Ministeriet svaret, at man i hvert Tilfælde for Tiden ikke kunde bevilge hans Ansøgning. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds brugte et overmaade stærkt Udtryk om denne Afgørelse. Jeg tror, det ærede Medlem betegnede den som meningsløs, og dette foruden selve Sagen giver mig Anledning til at omtale hele dette Forhold lidt nøjere. Det ærede Medlem udtalte, at han kunde have forstaaet, om Ministeriet havde taget det Standpunkt helt at afskedige vedkommende Lærer fra Skolevæsenet, det meningsløse bestod i, at man fremdeles lod ham være Timelærer, men nægtede ham fast Ansættelse. Nu maa jeg straks dertil bemærke, at der dog er stor Forskel paa, om en Mand er Timelærer eller har fast Ansættelse. Der er nemlig den store Forskel, at Timelærerne kan man komme af med, men den faste Lærer kan man ikke komme af med. Jeg sigter slet ikke med denne Bemærkning til, at man i Esbjerg særlig skulde ønske at komme af med Lærer Gulddal, som vist er en fortreffelig Mand og en udmærket Lærer, men jeg gør denne Bemærkning i al Almindelighed, thi hvis man tænker sig, at